

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/68/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7924202537
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:7924202537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Moniky Tobiašovej a JUDr. Elišky Har Tzvi v právnej veci oprávnenej z vyživovacej povinnosti M. M., narodenej X.XX.XXXX, bytom D. 4, F., zastúpenej splnomocneným zástupcom P. M., narodeným XX.X.XXXX, bytom D. 4, F. a povinnej z vyživovacej povinnosti Y. M., narodenej XX.X.XXXX, bytom P. G. XXX/X, Y., t.č. V.XX, XXXXX U., V., F. republika O., zastúpenej JUDr. Petrou Kandráčovou, advokátkou so sídlom Námestie sv.Cyrila a Metoda 1704, Sečovce, v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní povinnej z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov, č.k. 16Pc/30/2024 - 95 zo dňa 05.03.2025, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je zvýšenie výživného zo strany povinnej z platenia výživného (aj ako „matka“) pre oprávnenú (aj ako „dcéra“). Návrh bol podaný oprávnenou s poukazom na to, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov na jej strane, predovšetkým sa zvýšili oprávnené náklady súvisiace s jej výživou.

2. Povinná z výživného súhlasila so zvýšením výživného, na sumu 275 € mesačne, v tejto výške ho plní.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Trebišov rozsudkom, č.k. 16 Pc 30/2024 - 95 zo dňa 05. marca 2025 rozhodol tak, že: „I. Y. M., nar. XX.XX.XXXX, je povinná prispievať na výživu navrhovateľky M. M., nar. XX.XX.XXXX, sumou 360,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľky, počnúc od 08.07.2024.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 08.07.2024 do 05.03.2025 vo výške 638,22 Eur, je Y. M., nar. XX.XX.XXXX povinná uhradiť M. M., nar. XX.XX.XXXX do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Mení rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 11P/119/2021-124 zo dňa 17.01.2022 vo výroku o výživnom.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodňuje tým, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že podstatná zmena pomerov spočívajúca v náraste životných nákladov na strane oprávnenej a náraste príjmu na strane povinnej a preto súd v zmysle § 78 ods.1,3 v spojení s § 62 ods.2 Zákona o rodine, podľa ktorého má dieťa právo podieľať sa na životnej úrovni rodiča, zvýšil výživné na 360 € mesačne v zmysle petitu návrhu, počnúc dňom podania návrhu.

5. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že od poslednej úpravy výživného prešlo 2 a 1 roka (v čase rozhodovania X roky). Za rozhodné obdobie výrazne vzrástli výdavky na uspokojenie základných životných potrieb oprávnenej. Nárast životných nákladov je zrejmý z cien spotrebného koša a z miery inflácie. Vykonaným dokazovaním bol preukázaný aj výrazný nárast čistého príjmu na strane povinnej z vyživovacej povinnosti. V zmysle Metodiky Ministerstva spravodlivosti SR pre určovanie výživného, by matka mala prispievať na výživu dcéry, ktorá je študentkou strednej školy, pri dvoch vyživovacích povinnostiach, sumou zodpovedajúcou 18% čistého príjmu, čo predstavuje sumu 466 € (vypočítané z priemerného čistého príjmu za mesiace 1,2,3,8,9,10/2024). Keďže sa jedná o návrhové konanie, súd je návrhom navrhovateľky viazaný, tzn. že súd nemôže určiť výživné vyššie ako je navrhovateľom navrhované. Keďže povinná z vyživovacej povinnosti uhradila výživné v sume 275 € od 7/2024, vznikol jej dlh na výživnom za obdobie od 08.07.2024 do 05.03.2025 (t.j. od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku) vo výške 638,22 € (185 x 24 dní mesiaca 7/2024 / 31 dní = 143,22€ - uhradených 100€ = 43,22€; 185 € x 7 mesiacov (8/2024-2/2025) - uhradených 700€ = 595€), ktorý je povinná v zmysle § 232 ods. 3 CSP uhradiť k rukám navrhovateľky do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd do platieb výživného nezahrnul sumu 50€, ktorú matka dcére poslala v 12/2024, pretože sa jednalo o dar pri príležitosti vianočných sviatkov.

6. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 78 ods. 1, § 78 ods. 3, § 62 ods. 1 až 5 Zákona o rodine a § 232 ods. 3 CSP.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 civilného mimo sporového poriadku.

III. Obsah odvolania a vyjadrenia k odvolaniu

8. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie bolo podané odvolanie povinnou z platenia výživného. Navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a zaviazal ju prispievať na výživu sumou 275 € mesačne od 08.07.2024. V odvolaní poukazuje na to, že navrhovateľka nepreukázala dostatočne svoje výdaje aj napriek tomu, že ju súd niekoľko krát vyzval, aby predložila relevantné dôkazy, nezúčastnila sa pojednávania, aby ju súd mohol vypočuť a taktiež aj právna zástupkyňa povinnej. Súd nevyhovел návrhu na doplnenie dokazovania napriek tomu, že povinná trvala na tom, aby bola vypočutá súdom. Súd skonštatoval, že výdavky sú nadhodnotené, ale vo svojom rozhodnutí to nezohľadnil. Navrhovateľka uviedla, že chce výživné využívané na sporenie, aby sa mohla osamostatniť, a teda nie je zrejmé, čo sú reálne potreby navrhovateľky. Oprávnená navštevovala v roku 2022 prvý ročník strednej školy, tomu je tak aj dnes, výživné sa teda zvyšuje viac ako o 100%, pričom nie je dôvod na takýto nárast, keďže povinnej sa navýšil príjem o 21 %. Matka žije dlhodobo v spolkovéj republike O., kde životné náklady sú oveľa vyššie ako na Slovensku.

9. Vyjadrenie bolo podané k odvolaniu oprávnenu, ktorá uviedla, že pred súdom bola zastúpená otcom. Jej snahou je pokračovať v štúdiu a vedela, že maturitné skúšky musí zvládnuť tak požiadala o zastúpenie otca. Všetky výdavky, ktoré uviedla sú pravdivé, sú mesiace, kedy minie viac, mesiace kedy minie menej. Vzhľadom k tomu, že bola v poslednom maturitnom ročníku požiadala si o zvýšenie výživného, pretože očakáva pokračovanie v štúdiu na niektorej z vysokých škôl. Poukazuje na to, že povinná má dostatočný príjem na plnenie jej jedinej povinnosti voči navrhovateľke, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Zároveň poukazovala na vzťah medzi povinnou a oprávnenu.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - účastníkom konania v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon

odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm.d/,g/ C.s.p.) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 C.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku podľa ustanovenia § 387 ods. 1 C.s.p.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov uplatnených odvolateľom do uplynutia lehoty pre podanie odvolania, to, či súd prvej inštancie svoje rozhodnutie riadne odôvodnil, vychádzajúc z toho, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (porovnaj Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre zmenu výživného zo strany povinnej z platenia výživného pre oprávnenú v zmysle jej návrhu alebo návrhu povinnej .

13. Podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 C.s.p. je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe „Konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzujúcim rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci, rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie“ (uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.01.2020). „Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok“ (ÚS SR vo veciach II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

15. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

16. Určenie výšky výživného na dieťa je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci nezameniteľných s okolnosťami relevantnými v iných veciach. Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj č.k. 5Cdo/87/2017). Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú súdy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj č.k. 8Cdo/50/2017).

17. Odvolacie námietky smerujú k nesprávne prijatému záveru súdu o zvýšení výživného nad sumu 275 € mesačne, ktoré platí povinná dobrovoľne. Odvolateľka poukazuje na to, že došlo k zmene pomerov na strane predovšetkým otca oprávnenej, ktorý poberá výsluhový dôchodok, pričom popri výsluhovom dôchodku sa ešte zamestnal a dosahuje v zamestnaní mesačný príjem 1164 € mesačne. Ďalej poukazuje na to, že navrhovateľka nepreukázala dostatočne svoje výdavky aj napriek tomu, že súd ju niekoľkokrát vyzval, pričom súd sám skonštatoval, že výdavky sú nadhodnotené, ale nijakým spôsobom toto pri rozhodnutí nezohľadnil a túto skutočnosť len konštatoval.

18. K danej námietke odvolací súd udáva nasledovne. Oprávnená M. je stále osobou oprávnenou z výživného a je odkázaná na plnenie vyživovacej povinnosti zo strany oboch rodičov. Zo skutočného stavu, ktorý zistil súd prvej inštancie vyplýva, že rodičia oprávnenej nežijú v spoločnej domácnosti. Naposledy bolo o výživnom rozhodované súdom a výživné bolo určené rozsudkom Okresného súdu Trebišov, č.k. 11P 119/2021 - 124 zo dňa 17.01.2022. Teda od poslednej úpravy do času rozhodovania uplynula doba takmer troch rokov. Oprávnená žije v spoločnej domácnosti s otcom, matka doposiaľ prispievala na jej výživu sumou 275 € mesačne. Pomery sa zmenili na strane oprávnenej, keďže v priebehu dvoch rokov sa stala študentkou posledného ročníka strednej školy. Súd prvej inštancie správne skúmal odôvodnené potreby oprávnenej a teda aj zmenu pomerov na jej strane. Oprávnená svoje náklady vyčíslila súdu ako výdaje na bývanie, stravu, náklady na oblečenie, obuv, cestovné, doplatok za lieky, náklady na knihy, zošity, pomôcky, náklady na stužkovú, vreckové, telefón, čiže v rozpätí od 512,5 € až do 737,50 € mesačne.

19. Povinná síce rozporuje výšku odôvodnených potrieb dcéry, v týchto však odvolací súd nezhliadol prehnanosť. Oprávnené sú výdavky na nákup oblečenia, obuvi a hygienických potrieb, školských potrieb, cestovného. V súvislosti so skúmaním odôvodnených potrieb oprávnenej je treba uviesť, nie všetky výdavky oprávnenej osoby, najmä pokiaľ ide o bežné a nevyhnutné výdavky, musia byť exaktne preukázané, najmä ak ide o skutočnosti všeobecne známe ako sú bežné výdaje na stravu, obliekanie, obuv, hygienické potreby, školské potreby. Čo sa musí vziať do úvahy, práve za obdobie posledných rokov je spoločenský vývin navrhovateľky, ktorý z nej učinil mladú ženu, zaradenú do posledného ročníka strednej školy, pričom sú dané zvýšené výdaje na stužkovú, prihlášky na vysokú školu. Navyše očakávaná spoločnosť prirodzene kladú požiadavky na úpravu vonkajšieho vzhľadu, kozmetiku, kaderníctvo a pod.. Sú to celkovo nové výdavky, pretože iba v nižšej miere existovali už v čase pôvodnej úpravy. Rovnako ako konštatované náklady na štúdium, ktoré nie sú pravidelne a v rovnakej výške. Nie je možné si za účelom zvýšenia výživného odkladať účtovné doklady pre potreby ich preukázania v konaní o určenie vyživovacej povinnosti. Každopádne, súd správne reflektuje vek oprávnenej a jej zdravotný stav, nezistil však žiadne špecifické výdavky, ktoré by odôvodňovali posudzovať oprávnenú odlišne od oprávnených v porovnateľnom veku.

20. Pri kvantifikácii peňažného vyjadrenia objektívneho nárastu životných nákladov oprávnenej odvolací súd nemieni bazírovať na striktnom vyčíslení jednotlivito vynakladaných výdavkoch, do pozornosti dáva materiál Ministerstva spravodlivosti SR z roku 2024, ktorého cieľom je zjednotiť postup pri určení výživného (<https://www.justice.gov.sk/aktualne-temy/ministerstvo-spravodlivosti-sr-zjednocuje-postup-pri-urceni-vyzivneho/>).

21. Ďalšia námietka sa dotýka zmeny pomerov, ktorá podľa odvolateľky nestala v takom rozsahu na jej strane ako sa neprimerane súdom zvýšilo výživné.

22. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ustanovenie § 230 CSP i ustanovenie § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

23. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

24. Súd prvej inštancie porovnáva pomery v čase pôvodného a súčasného rozhodovania. V odôvodnení v bode 5 rozsudku uvádza pôvodné pomery v čase, keď sa rozhodovalo o výživnom dňa 17.01.2022. Matka mala v tom čase čistý príjem vo výške 1963 €. V súčasnosti súdom zisťovaný príjem sa pohybuje v rozmedzí od 2202 € do 3516 € mesačne, pričom v čase pôvodného aj súčasného rozhodovania matka žila v Spolkovej republike O.. Príjem otca sa zvýšil, ten poberá výsluhový dôchodok ako v

čase pôvodného rozhodnutia a zároveň mzdu od R. charity vo výške 1164 € mesačne. Odvolateľka namieta, že súd nesprávne zohľadnil zmenu pomerov na strane otca ako povinného rodiča rovnako ako aj nesprávne zhodnotil zmenu pomerov na jej strane. Vo vzťahu k otcovi, ktorý dosahuje príjem okrem výsluhového dôchodku aj z príjmu spoločnosti, kde pracuje a jeho ďalším príjmom je mzda ako bolo vyššie uvedené, je potrebné uviesť nasledovne. Aj napriek plnoletosti oprávnenej M. tá stále žije v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý uhrádza všetky plnenia, ktoré súvisia s chodom domácnosti a platí náklady súvisiace s nákladmi, ktoré súvisia teda s bývaním, s odvozom smetí a podobne. Je treba uviesť, že zo strany otca je jej naďalej poskytovaná osobná starostlivosť oprávnenej, aj keď v dôsledku veku je táto starostlivosť znížená. Možno predpokladať, že tá osobná starostlivosť je predsa ešte stále potrebná a tieto plnenia, kedy sa jej poskytujú bezplatne služby varenia, prania, tak tieto plnenia materiálnej a nemateriálnej povahy je potrebné otcovi pričítať na plnenie vyživovacej povinnosti a premietnuť ich do pomeru v akom by sa mali rodičia podieľať na úhrade výdavkov oprávnenej dcéry. Aj napriek príjmom, ktorý obidvaja rodičia dosahujú, je potrebné na zmienenú osobnú starostlivosť otca prihliadať, ktorá už v dôsledku stúpajúceho veku a samostatnosti oprávnenej nie je tak markantná, ale nemožno ju opomíňať. Ak oprávnená žije v spoločnej domácnosti s otcom nemožno konštatovať jej osamostatnenie a nezávislosť.

25. Pokiaľ ide o námietku dotýkajúcu sa nesprávne zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie pokiaľ súd nerealizoval výsluch oprávnenej ako navrhovateľky a rozhodol vo veci bez vykonania tohto úkonu, je potrebné uviesť nasledovné. V prejednávanej veci bola oprávnená ako účastník zastúpená zástupcom pre celé konanie. Súd teda predvolával len zástupcu, konal so zástupcom a mal za to, že nie je potrebná prítomnosť samotného účastníka (porovnaj § 179 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie nepristúpil k realizácii výsluchu navrhovateľky poukazujúc na to, že relevantné skutočnosti rozhodné pre posúdenie dôvodnosti návrhu mal preukázané z iných dôkazov a tieto považoval za dostatočné. Námietky odvolateľky, ktoré smerujú k nerealizácii výsluchu navrhovateľky spočívajú v tom, že navrhovateľka nepreukázala dostatočne svoje výdaje. K otázke špecifikácie oprávnených výdavkov pri stanovení výživného odvolací súd venoval pozornosť pri skúmaní odôvodnených potrieb oprávnenej a s týmito sa vyrovnal.

26. Výživné pre dieťa slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ako je jedlo, ošatenie, obuv a podobne, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, jeho kultúrne, rekreačné potreby a podobne. Ak sú reálne možnosti oprávnených rodičov väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Z charakteru výživného ako dávky zročnej do budúcnosti vyplýva, že nemožno všetky výdavky preukázať, keďže budú vznikať až v budúcnosti.

27. Vychádzajúc z veku oprávneného dieťaťa (XX rokov), jej oprávneným potrebám, suma výživného určená rozhodnutím súdu zodpovedá bez pochybností možnostiam, schopnostiam matky a jej majetkovým pomerom, berúc ohľad na pomery otca a jeho osobnú starostlivosť. Stanovené výživné je vo výške 18 percent z čistého príjmu matky. Súd dostatočne zdôvodnil stanovenie výšky výživného zo strany povinnej z platenia výživného. Odvolacie námietky odvolací súd nepovažuje za dôvodné s poukazom na vyššie uvedené dôvody.

28. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok podľa ustanovení § 387 CSP.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov; § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).